

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ನವೆಂಬರ್ 2016, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 2, ಸಂಚಿಕೆ 7, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 Nov 2016, Bengaluru, Vol. 2, No.7, Pages-4, KARKAN24585/10/12 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.

Subscription : Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಅನ್ಯಭೂತೋ ಅಯಂ ಲೋಕೋ
ತನುಕೇತ್ಥ ವಿಪಸ್ಯತಿ;
ಸಕುಣೋ ಜಾಲಮುತ್ತೋವ,
ಅಪ್ಪೋ ಸಗ್ಗಾಯ ಗಚ್ಛತಿ

ಈ ಲೋಕವು ಕುರುಡು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಬಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ, ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು.

ಧಮ್ಮಪದ - 174

ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಪ್ರಗತಿ

ಆಚಾರ್ಯ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

(ಮಾರ್ಚ್ 2012 ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು.)

ಸರ್ವೋನ್ನತ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧನು ಧಮ್ಮ ಚಕ್ರ ತಿರುಗಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ವಿಪಶ್ಯನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಬುದ್ಧನ ಬೋಧನೆಯು ದುಃಖದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಃಖದ ಸತ್ಯ, ದುಃಖದ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ದುಃಖದ ನಿರ್ಮೂಲನೆಗಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬುದ್ಧನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನೇ ಜನರು ವಿಪಶ್ಯನ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಜನಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ತನ್ನ 60 ಜನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನ ಧಮ್ಮ ಧೂತರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದರೋ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬರುವ ಫಲಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಅದರ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಈ 60 ಜನ ಧಮ್ಮಧೂತರು ಬಹಳ ಜನಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನೂ ಸಹ ತರಬೇತಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕೋರಿದರು. ಬುದ್ಧನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಜನಗಳು ಧಮ್ಮದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಇಡೀ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ಹರಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದರು. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಮತತತ್ವಗಳ ಜನಗಳು ಈ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಾಧನೆಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಮಾರ್ಗವು ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ: ನೈತಿಕತೆ (ಶೀಲ), ಏಕಾಗ್ರತೆ (ಸಮಾಧಿ) ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಪಸ್ಸ). ನೈತಿಕತೆಯಲ್ಲಿನ ಮಾರ್ಗದ ಮೂರು ಅಂಗಗಳೆಂದರೆ- (1) ಸರಿಯಾದ ವಾಚಿಕ (ಮಾತಿನ) ಕ್ರಿಯೆ, (2) ಸರಿಯಾದ ದೈಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಮತ್ತು (3) ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿನ ಮೂರು ಅಂಗಗಳೆಂದರೆ- (1) ಸರಿಯಾದ ಪರಿಶ್ರಮ, (2) ಸರಿಯಾದ ಗಮನಿಸುವಿಕೆ, ಮತ್ತು (3) ಸರಿಯಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎರಡು

ಅಂಗಗಳೆಂದರೆ- (1) ಸರಿಯಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಮತ್ತು (2) ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಅಂದರೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸುವುದು.

ಬುದ್ಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವೇ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಮತ್ತು ಭಾರತದಿಂದ ಆಚೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಆದರೆ ಅಶೋಕನ ನಂತರ ಈ ಸಾಧನವು ಕ್ರಮೇಣ ದುರ್ಬಲವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಭಾರತದಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಾಧನೆ ನೆರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬರ್ಮಾಕ್ಕೆ (ಈಗಿನ ಮ್ಯಾನ್ಮಾರ್) ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ, ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಅದು ಪುನಃ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿದೆ.

ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಹತ್ತು ದಿನದ ಒಂದು ಶಿಬಿರ ಸೇರಬೇಕು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಮಾರ್ಗದ ಭಾಗಗಳಾದ ನೈತಿಕತೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನೈತಿಕತೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಮಾರ್ಗದ ಬುನಾದಿ. ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ, ವಿಪಶ್ಯನದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕನಿಷ್ಠ 10 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅಡತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರ ಸೇರಿದಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಹೊರಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ದಿನವಿಡೀ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೈತಿಕತೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ನೈತಿಕತೆಯ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ(ಸಮಾಧಿ)ಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಮಾಧಿಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ಥೂಲದಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಇಡೀ ಮಾರ್ಗವು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ

ಅಂದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಟ್ಟು, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾವ ತರಹ ಅಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ತಲೆಯ ಆಕಾರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರಬಾರದು. ಬದಲಾಗಿ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ತರಹ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವಾಗ ಅದರ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹೋದರೂ, ಅದರ ಆಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವ ಬದಲು ಅಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂವೇದನೆಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, ಇಡೀ ದೇಹ ಉಪ ಪರಮಾಣು ಕಣಗಳ ಸಮೂಹವಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳಂತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬರುವ ಮತ್ತು ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ನಿರಂತರವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರುವಂತಹದಲ್ಲ. ಅದು ಅಶಾಶ್ವತ, ಅಲ್ಪಕಾಲಿಕ, ನಾಶವಾಗುವಂತಹದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಬದಲಾಗುವಂಥದ್ದು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅದು 'ನಾನು' ಅಲ್ಲ, ಅದು 'ನನ್ನದು' ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು 'ನನ್ನ ಆತ್ಮ' ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು.

'ಪ್ರಸತ್ತಿ' ಶಬ್ದದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅರ್ಥ, 'ನೋಡುವುದು'. ಆದರೆ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಆಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಈ ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು **'ವಿಸೇಸೇನ'** ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಮತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಶಾಶ್ವತ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹದ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮತೆಯಿಂದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಯನ.

ಬುದ್ಧನು ಈ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ತನ್ನ 60 ಶಿಷ್ಯರಿಗಷ್ಟೇ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಂತರ ಯಾರೇ ಈ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದರೂ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು. ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿದೆ. ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಗೊಡ್ಡು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಅದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತು ಈಗಲೇ ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜನಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಬುದ್ಧನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾದಗಳು ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಡೀ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದು ವೇಗವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಬುದ್ಧನ ನಂತರವೂ, ಅಶೋಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಡಳಿತದವರೆಗೆ, ಅಂದರೆ 400 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ, ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯು ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡಿತು. ತದನಂತರ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದು ಭಾರತದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು.

ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆ ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಹು ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಭಾರತದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ವಿಪಶ್ಯನದ ಪ್ರಗತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಲ್ಯಾಣ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಮಿತ್ರ - ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಗೋಯಂಕ

ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಧಮ್ಮವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

(ಜನವರಿ 16, 1994 ರಂದು ಧಮ್ಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜುಲೈ 2004 ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅದರ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ.)

ನಾವೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧನ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಯರು. ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು, ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಂದ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ದುಃಖದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳು ಅವರ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಒಬ್ಬ ಧಮ್ಮ ಸೇವಕನ, ಒಬ್ಬ ಧಮ್ಮ ನಿರ್ವಾಹಕನ ಅಥವಾ ಧಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಏಕೈಕ ಗುರಿ. ಇತರರು ತಮ್ಮ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪಂಥವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಾವು ಧಮ್ಮವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಹುಚ್ಚುತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರಬಾರದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಬುದ್ಧನು ಧಮ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿದ, ಒಂದು ಪಂಥವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. **"ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು?"** ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನಷ್ಟೇ, ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈಗಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧಮ್ಮದ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದು. ತುಂಬಾ ಫಲವತ್ತಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಾವು ವಿಪಶ್ಯನ ಧಮ್ಮದ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರೆ, ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ಸಂತೋಷದ, ಶಾಂತಿಯ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾನವನ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಧಮ್ಮವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸೇವೆ ಕೊಡುವ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ, ಆಚಾರ್ಯರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸೇವಕರಾಗಲೀ, ಅವರು ಧಮ್ಮದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ನೀವು ಬುದ್ಧನ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಯರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಯಾರಾದರೂ ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ, ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಕೈಬೆರಳನ್ನು ಜನಗಳು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೊಳಕಾಗಿದ್ದರೆ, ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ, ಜನಗಳು ಹಿಂದೂ ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಜನಗಳು ಧಮ್ಮದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಜನಗಳ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಧಮ್ಮ ಸೇವಕ, ಒಬ್ಬ ಧಮ್ಮ ಟ್ರಸ್ಟಿ, ಒಬ್ಬ ಧಮ್ಮ ಟೀಚರ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು: **"ನಾನು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸಹಜ ಮಾನವ ಜೀವಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ನಾನು ಧಮ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ."**

ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: **"ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಯಾವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ?"** ನಾನು ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. **"ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒರಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಬಹಳ ಕಠೋರವಾಗಿದ್ದವು."** ಅಥವಾ **"ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಸೇವೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಥವಾ ಕರುಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ."** ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದು ಪುನಃ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ; ಅವು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ಧಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ.